

Alsu dat wor am Eng vun de Fuffziger Johre, do rōf minge Fründ, der Hans Fischer, aan: “Jupp, minge Vatter es gestorve. Mer krigen die Mamm nit hin. Do studiers doch Psychologie, kumm, helf uns jet!”

Ich ben dann dohin un do han ich metgekräg, wie dä Hans sing Mamm opmuntere wollt: “Mamm, weiß de noch, wie dat met däm Küster vun Maria Himmelfaht wor? Die krähten dä Sarg die Trepp nit erav un da han die dä huhkant gestellt met Seile un wollten dä eravlooße. Un wie se dä huhkant stellte, ging et: ööööööö. Jo, do ging noch Luff us däm Körper rus. Un do han die ne Schreck kräge, die lossgeloöße. Do kanns der vürstelle, Mamm, wie dat unge ussoch.” De Frau Fischer moot nit laache.

“Hee Mamm, maach dat no jo nit wie de Frau Weber. Wie dä Pastur met däm Schöppche die Ääd op dä Sarg falleleet, nohm die de Häng usenander un sprung en dat Grav un reef: ‘Mann, ich kumme!’.” Moot de Frau Fischer laache.

Am ander Dag - et wor am Rähne - Zollstock Südfriedhof, Himmel un Minsche! Dä Vatter, dä wor der Speimanes em Hännesche, wor met zweiunveezig ald gestorve. De Frau Fischer, der Hans, sing Schwester un ich, mer stundten am Kopp vum Grav op dä Ääd, die do usgehovve woodt, un luurten däm Pastur en et Geseech un all dä Lück en et Geseech, vill, Himmel un Minsche! Un wie dann der Pastur met däm Schöppche die Ääd op der Sarg falleleet, kippten die Frau Fischer noh vürre. Dä Hans ress die zoröck un säht: “Mamm, no jo nit!” en die Stell. Do säht die en die Stell eren: “Leck mich am Aasch! Ich versacken hee em Lehm.”

Blum, Josef (79): *Mann, ich kumme!*

ʔazʊ dat vɔɔ_ɛm ʔɛŋ fʊn dɛ fʏnfʏtʃɪɐ ʃɔ:ɔ dɔ ʋɔ:f mɪŋə fɛʏnt dɛ hans fɪʃɐ ʔa:n ʃʊp mɪŋə fate ʔes ʃɛʃtʊkʋɛ mɛ kʋi:jən di mam: nit hin dʊ ʃtʊ'diɛs dɔx 'psɪʏolo,gi: kʊm hɪlv_ʊns jɛt ʔɛʏ pɛn dan dɔ'hɪn nɛ da han_ɪʏ mɛtjə'kʋɛ:ʏ vi dɛɔ hans sɪŋ mam 'ʔɔpmʊntɔkɔ vʊlt mam: vɛɪs:ɔ nɔx vi dat mɛt:ɛm kʏstɛ fʊn 'mɑʋjɑ 'hɪmɛlfɑ:t vɔɔ di kʋɛ:tŋ dɛ zɑʏʏ di tɛp nɪd_ɔʋɑf ʔɔn_ɑ han di dɛ 'hu:kant ʃɛʃtɛlt mɛt sɛɪlɛ ʔʊn vʊltŋ dɛ_ɔ'ʋɑflɔsɔ ʔʊn_ɑls:ɔ dɛ: 'hu:kant stɛl'tɛ jɪŋə ʃɔɛ:: jɔ da jɪŋ nɔx lɔf ʔʊs:ɛm kɔɛkʋɛ ʋus ʔʊn_ɑ han di nɛ ʃʋɛk:ʋɛ:jɔ dɪ 'lɔsʃɔlɔsɔ dɔ kans tɛ 'fʏɔʃtɛlɛ mam vi dat ʔʊŋə 'ʔus:ɔ:x dɛ fʋɑʊ fɪʃɐ mɔ:t nit la:xɛ hɛ mam: mɑ:x dat nu jɔ: nit fɪ di fʋɑʊ vɛ:bɛ ʔals dɛ pas'tuɛ mɛt:ɛm ʃɔʏfɛlʏə di ʔɛ:t ʔɔp tɛ zɑʏʏ falɛ lɛ:t nɔ:m di di hɛŋ ʔʊzɛ'nandɛ ʔʊn ʃʋɔʏŋ_ɛn dat jʋɑ:b_ʊn ʋi:f man: ʔɪʏ kʊmɔ mɔ:t:ɔ fʋɑʊ fɪʃɐ la:x ʔam ʔandɔkɔ dɑ:ʋ_ɛt fɔ_ɑm ʋɛ:nɔ 'ʃɔlʃtɔk 'sy:t,ʋi:to f hɪmɛl_ʊn mɪŋʃɔ ʔʊn dɛ fate dɛ vɔɔ dɛ ʃʋɑɪ'mɑ:nɛs ʔɛm 'hɛnɛsʃɔ vɔ: mɛt:sfɑɪŋ'fɛ:ʃɪʏ ʔat ʃɛʃtʊkʋɛ ti fʋɑʊ fɪʃɐ dɛɔ hans sɪŋ ʃvɛstɛ ʔʊn ʔɪʏ mɛ ʃtʊntŋ_ɑm kɔp fʊm jʋɑ:p ʔɔp tɛ ʔɛ:t:i dɔ 'ʔʊsʃɔhovɛ vɔ:ʋf ʔʊn lʊɔtŋ dɛm pas'tuɔ ʔɛn_ɛt jɛzɛ:ʏ ʔʊn ʔal dɛ lʏk ʔɛnt jɛzɛ:ʏ fɪl: hɪmɛl_ʊn mɪŋʃɔ ʔʊn ʔals tan dɛɔ pas'tuɔ mɛt:ɛm ʃɔʏfɛlʏɛn di ʔɛ:t ʔɔp tɛ zɑʏʏ falɛ lɛ:t kɪptɛn di fʋɑʊ fɪʃɐ nɔ fʏɔ dɛ hans ʋɪs_ɪ ʃʊɔg_ɛn zɛ:t mam nu jɔ: nit ʔɛn di ʃtɪl_ ʔʊn da zɛ:t:i ʔɛn dɪ ʃtɛl_ɔʋɛn lɛk mɪʏ_ɑm ʔɑ:ʏ ʔɪʏ fɛzakɛn hɛ:_ɪm lɛ:m